

Landskap: Blekinge Län

Härad: Mədəlsta

Socken: Lillhövda

Uppteckningsår: 1932

Upptecknat av: P. G. Rutenasson

Adress: Lillhövda Holmsjö

Berättat av: August Andersson

Född år 1845 i Lillhövda Holmsjö

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

MINORE TILLFÖRLITLIGT

Uppteckningen rör sig om mynningspartiet och samhället,
om mynningspartiet under förändringar: ja så då va mätt di
mā mā, så då va uppdelat i tre, såe brabada groppar alla
va ja sha nämna dā fō, ja vi mān så blada, fō si
dā va int som nu, fō si nu ā di te samman allihop
bā una i gamla, mān si dā dāgd int pān dān ti-
en, fō si di gamle gobba & härind di shoral alt va fō
my shälva di, dān dā va byudnina fō si di tvätt men
stat di i si suppa dā ja di i dā va fō dā di ham
te bapa, i brännvin fāns dā te pān dān tien såe
mätt man ormade drika i veck ha pān en Läsken
hipa, i ja sha säga att de gamle brännvina di spotta
int i glase hälla, ja så då va sin pān dān tien,

de som va gifta di beuder fö say där dā va fråga om
 sh beymalas som föchäm en gåver om iuatt has en bonn
 val iua, ya si di sheftade ve say imellan. te dā ha
 gått runt hela byalaget, fö si dā va en se som föfädans
 ha te ett mindre ätte sina föda, i hā resanerade man
 om deas seda i brukt i de gånna dar, i si påu sanna
 allmänhalas fick inen va mā annat än di som va
 gifta, i dā berod int nä påu ältan, mār si di skall bara
 va gifta, ina andamma fick va mā fö si di fick ha sinna
 hepa fö say spälva nā dān tien fram, dā hāna beyma-
 lasett, dā had man mett påu höjraman där man haan
 va ute fö si dā shoal va en stoa näyefäst dā, i mar
 shoal ha mætt nöye fö say där gånna sha ya sā, i
 si dā passade man påu att man fick dā te stälv ätta da
 ätte man ha slutat i slau, så te att man ha hätt
 inne påu slenrana, såu man haan, som de saa tya
 ut, om fällan va redia i knappen påu dām sau va dā bätta te o-

MINORE TILLFÖRLITLIGT
 LUNDS UNIVERSITETS
 FOLKMINNESARKIV

Byggnads för
8 gifter

ligga på slennan i då friska nyblända hätt, i si man
 va såu mænna såu man ha int plats in i stuan, för si
 då va hun ratalett må mænna i ett gille må ett redett
 byatalag, i för då såu röökt man ut från bäst tien päu
 ännu, såu att man hon va int hela tien man va då
 i honu nätta i tre daan, ja di ha då valett då vill ja
 lära för si di ha alla sat beba för say och sam varlett
 va från då tien, ja, jag man taka om att då behtes jäu
 alika sätt på slennan och enna nättana, för si då
 va fruntimmera må sam löu på slennan, i gäntöva
 falla såu de ha int nishlett sea påu vicku sam häd
 dam te då opp i skammett såu då jicku til alika te må
 alltihop, män då va ett redett näge må dähär byaba
 lalett, som va endast för di gifter mænna, i ja ska
 säga att då faus liv i de gamle gifter hävra i gobba
 påu då tien, ja si ja man så att för si ja ha själv vatt
 må minna gamla nå suu ja fört ble bea i halsupå.

vid byudnias gik man in må samma nå han, man
man stannata i fastan i to av say de övra blävar, som så
i hatt i d. i fruntemmana yoa då samma må sina stoa
spala di has bræfte in say i i dā sta man i hosta i hārda
i tilla say i dā stora mässingdassens speglar som sat i
båsett, i tōrka say i smäggelt o om kvin munnen i yoa
say gra ti, i te sist öppnadt man dāras te dām i hällhatt
clam wälhamna, i dāu svaratta man de lise mājlia
i omājlia noskata på inbyudan i sän hāsa man gus
fœ i dātta husett, i fotsätta mā gus wākingebe, i hemm
shyddat ert hem, i guss nād i yalp wa mā en allte, i
hans wākingebe wa allte övra set hem nu i allte, i si dā
wa sän wätt man shall raä äpp i yōra say te mā.
i sän shall man stanna ne dāra mā man sän allt
dā dārina, i du shall hewäden oh matmaran te o
haus o dea dām te o stia fram i sitta wa di ham
it, i dāu wa dā te o barcha o tacha o strepha påu fātana o yōra

ANDRE TILLFÖRLITLIGT

Krusning
om placeringen

sag sin främmande man nämligen barn, i då skol undvika
 i frater i skryttas, i man ta i dän i föra fram dän, i dän
 nau då le o förtätta må sina invänningar, att man fändel
 dän förlint fram, för si då va andra sam va förmare i
 älla i rikare i finare, i dän skall man byta stalla
 i niga och ta i varan i föra varan åt dän förmästa
 platsen som va då vatta högrätet framme på en bän
 bänken, i sin skat man ha nä te liv, i dän va da
 samma stände i yän, för si inen veel gän fört te doatt,
 si då va väura föfädas sed me ett onödigt i fastett
 husanne, i föanne om varan, för si man skall ha
 di älste i bäste i rikaste för sag te boatt, i då va ett
 evennarett byanne i amynanne flera slag, i sin va då
 fo de byudena te o undvika i ta ha i niga i baka i all
 andelighet, i gän bakom dära i stala i bakom varan
 i föra i undvika för sin ämhet, i unna tien ta matmaran
 dän ene ätte dän andre i armen o leed fram te matboatt —

mã mætt færbæranne i mænna usichtar, te man
fich di fræmmade þau sina þatta, i sinu þle dæ ett lixdant
housanne i takanne ve boatt, o anneman om nem sam
srot bærga, i tæte say ær rättana, dæ shall þu va dæn æt
ste hviennan i hænnes hwa, om man shall þæby den gam
la seden, mæn sau þuon dæ va nær som va liit fæ me
i rikara, o si dæn hviades man om dæ, att di shall
bærga þau rättana fæst, i sinu fich dæn matmorran
bestamma vinn sau va vædia te o bærga fæst i dæn
þle dæ ett usichtanne oð ett takanne i gær, mæn
matmorran gich hviu boatt i byudde i þa dæn ta
fæ say utæ de ærbila rättana þan stæll fram te dæn,
þa si man hede o gæra en tre timna me en medda, fæ
si dæ dænina mænna housanett i byuanett ta dæn
mæste tien i avspræk, þæ fæ i ætte i ve boatt
i sau va dæ ett skiatanne, i ett pratanne unna tien sinu næk
behærde man goa tia þau say nær man va þau stoabalas,

Krusning
vid vundet

Slächtingars hälsning, dän sh vännshapshälsning⁸³

7
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Är en slächting kom till påhälsning hur gick det till?
Ja så då va dän gamla vantia slächthälsningen må ett
vinslag i dän vantia, go släkt, i te far i mor, fär han
då va me en beqväm tre sty i präu, la emot min hjärtas
hälsnin i ta för go väl måns ja va hemma hos ea,
så då va it int som nå di främmare kom ma fjäsk
i ursikten, nå beak i nära släktina kom de gick
vätt in i stuan i hälsa på en servantill sätt som
slächthälsnare va på dän tien i då va må vär
nad i andäktighet sh a ja säga, för si på dän
tien höll beak sinna föältern i stua värnad,
i va som närmaren ha för betygelse då sh a ja
säga va på va märks betygelsen inom släkt
shapett, för si då förkom endast mellan
modern i dottrarna, i på mellan goshen
som hade vett bratt län i kom hem, a tia sin
nå di shool shityas it i ut i väran då va avshälsnin

ja si då föraham även må ordam nå di va god vänna
 att pojhana häst sin gräbba påu bi nåsa i häm i an stas
 män si då va fö² di va glaa ve däm i älska däm, män då
 föraham int utan att di va redett god vänna i beriste
 varan trohet, ja si att di häst say i egen hän i hesta
 te baha nå di va en bit i från då va en asbeshäls-
 nin nå di gick i från varanna, si då kallata man fö
 stänhöss, i va då allva bästa märkesmärket som en
 pojh kunne visa sin gräbba nå han sto i säu ätte
 han i han te betycke att di smool va varanna
 troena, ja si näst ha di häst varanna i alla tida
 män i smyg i ensamhet, fö si att hästa varanna säu
 läne som int prästen hade gatt däm läv te va sam
 häkt, si då va däm fölett då han ya säya, fö si fick
 man si då däm ble då ett fösett alö i däm va däm
 grabba int möt vää, fö si däm hätt man hään
 fö o va för allmänheten föfögan i va en redia syäha,

ANDRE TILFÖRLITLIGT

såu då fick int förhållna nå som helst påu dån tien,
di första hörsana utbyttes mella brugom i beuan i fält
åsyn nå di va fört komna från prästen, te en bekrä-
tygelse framfö gästarna, att di allhiade varandra, i må då
gläpte då bäst må harraropen, för si såu ofta di veel
ha harratt såu va då bara te o häsa varan, så lile då
slucka harraropp uti bröllopsgästarna må skott i skrän,
hubbann håll man allti bän ryggen te man fick say
plats anvisad te o häsa opp där påu gästarna ic
bakisen ve sian påromett dåa som va männa spika
isatta för te o häsa opp täckett påu, ja si då va vandett
te o häsa hlöarna i samma räm som halsbontt sto
för si då va i storstuan som vi nu hålla salen, si
då va hänen runt om hela storstuan öppe ve täckett,
ja si då va int såu fyärhett må nån finläut påu dån
tien, för si husamen va bara att man fick mat i könsin
i då fans hos väura förpärar påu ett gille då ska ja säga,

VINDRE
TILLFÖRLITLIGT

3588
Hur man tag avskedd med ett kaval,

86

10
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Praten jingling

ANDRE TILFÖRLITLIG

ja dät va ganska rörande för si man hade för sed att
man skulle sjunga en salm i dän skole dän ältia gammal
ta reda på i salmboken, i dän skool va en som passade
ti gästernas oppförande nunn tien di ha vatt le samma
hade man oppföatt say väl i städbatt si dän ble dän en
fin salm som passade för bär gästa i vädfolk, män haad
man oppföatt say dän dät, ja si dän ble dän en betaghtia
salm, t. x. bät oss para hem te vät fädsanastan, i smelyas
i från dätta stände, o s. v. i sin fälde tal uti dän gamla
gammal som passade in te salmen, i dän haad man in
entin o så om för si haad va ält i haad bestämmelserätten
ja si nå dän va övastökhatt vett alla gammarna ha sin
bätt må say hem uti fänirana di ha hatt må say dit
i te sitt hem avskedsupen, i härranett för huskan i
matmar i ett t. chane, i buganne, i välsingelseprat
i t. ch i livad i alla bär möylin i omöylin orolag
ja si man haad int beskriva dän gamla tien sed som di va —

en vantia skänkl på dån tien dā kallata man för
 braskänkl si man sof först en omgämn i sen bytte man
 magga, i si dän saa man leva braskapet inom värdet
 befolag, o lätt si att eniheten får räha te mellan oss för
 allti, i sen bytte wa om i gån säu att va o en fick sin
 magg, ya si dā va anra skänkl som dröts, si dā va lustkänkl.
 i dän mǎ skall man byta magga i sau skall man ha
 ha varan vas ärna mǎn man dröts, i sǎ skänkl på dā
 min trosne vän, ta din fup i på dāg knän, att vi ä hembata,
 hur man bynde te kalas, ya si dā va vashen skenell eller
 trömt, ska ya sǎ, för si dā va int sedgervant på dån ti-
 en, si dā va bara te o skima ut sin drän eller på te o
 byna alla lia dant, att di va kallada te o hamma
 pån, begravnin, eller brölopp, knesninaöl, ya va dā skäl
 va för slags kalas, i dā skäl ske tre dā i förväg säu att
 man haan kina mǎ o laga pānin, för si alla fram man int,
 för si dā va skam i int ha nedin pānin mǎ say pån kalas.

Brosskäl

Daskäl

Björning

ella han man int stanna där en vick som vanlett va,
 si där som gick omkring i byade han fick lämna redde
 beshed om va där skool va för att halas, för si förenen fick
 lämna bli där rätt i utstyrel i mänd mäs bråkhar i pan-
 har, i poddina, i sätasta, i boynasta, i en massa hvinla,
 i bakelsa av männa slag, i menst ett stap brännin
 ga si alla han man int komma på ett halas på en dag
 gamle gae tien, för si där va väura på för att ett
 redett halas skool räha menst en vicka tom, nio
 dygn, att vissa byar ha hille samma där va såhätt, för
 si där va playlagen i täratena som allti skool va te
 kopa, för si där där va där man hälla för byalag i där
 va di bänna som skool hälla ett tär ett extra halas
 en gången om året som vi talt om förut, i därse va
 de spålskarena gårlana på ett tär ett halas som hää
 ä fränyan om, o så va där släkt i männa andra vännä,
 på en hanna påsana där alla gårlana va sambada i en redia bangäna

dät var indelatt i husförfärs i skabrata pän dän tien, i
 si dän wa alla bännanans skäldihet te o häulla lärmät
 vasett äwa i dän roten te dän gätt rant ett slay äwa
 wa dän te o härya pän nytt iyn ä si nä lärmötet
 wa slut pän brädden wa dän lärmötervärden skäldihet
 te o bywa pän en redia mädd pän alla di bänna mä-
 deras hustru om dän lile pän tien te mitt pän nattan
 innan prästen hade slutläst mä fälhet. för si prästen
 wa någon mä lärninen sän dän to te ä si han yoa say-
 inen bräcka. för si han skal lile pän stället hos dän
 bannen som lärmötet wa sän dän to te fram pän ma-
 nen innan wan ham te o. för si man shod äta ä
 suppa om ett bra tag ätte dän darina mämma lärmötet
 ä sän haad man yu fösamlinens fadar te o prata mä
 lile kristendöm ä värlighet, ä dän wa gamle sagor för
 dän tien som dätta pängich, ä han to sina dramm
 liabro bra som bännanans, ä yu men han pratat för dän,

588 Sammanfattingar eller 1:a vänshapslag.

90

14

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ya si då va i förtä din alla de gefta som vi talatt om,
i sin väd 20-årsinnan i dör öra som int va gefta di had
sina bygderna, män si då fick igen pågh va mår om då
som int fått inna maten 20 åra, si di som va yna di
va väd lösa te o va mår om tacht, för si fans då sina
una spolina mår från en ungdoms kappe si dåu geft
grätkarna hem, för si då va en stor skam för dem te
o va i bay mår ta ha vänta som int ha om te mår alla,
män si då ha di ha tillträdessätt nä di va attan äna
fälda för si dåu räknades di för manvåerna i geftestora,
i di ha sina bygderna för sig själva i int i blar mår
di gefta, si deras nöjesmatas då va allti bestämt te dän
20 de och talia si då va då sin kallade härtstätt som
skall äga som inna tjänstafallt slutada på sinna
tjänsta dän 24 de i samma måne, si te ett tacht härtstäl
som man kallades sin mår ungdom utär på pågh i dän som
va i dän allan som tillit te o va mår, i de som te hörde byabuyett.

kåust-öl

= kvast-öl

si då va inen sammanslutning för ungdomarna till och
 ga i kap eller bestän. si då skaal en braan göra vatt ännu
 ha som nå bänna ha sin högsammarsfäst i si då ham
 te där alla varen garen te då ha gatt runt hela byn
 lagett, ja si då skaal bänna göra för sina piva och dräna
 och egna payha i dåha, i si för då skaal all bänna bestän
 ett tuchett hussat vasett ännu, si man gör häresta i rir
 ha sin då gillett te ha va elve alla tär, i sen at man
 i sör te daga, för si banen ha ställt spelman mäsän
 att man skaal ha då redett raket te och sluta i då
 gamla tyänstätt mäs, förtynde da bekräde man
 int och göra nättin där pich man vider för då man ha
 gatt sin manna häresta i veska som då gick at
 piva garen för nästa ännu te då nya tyänstätt
 him te platsen, ja si då va där seden sin där tien
 att de gamle och one skaal ha sinna malas för va spy, utan ve begrav
 nina i bandax där va då allmant för gamla och små och stora.

under flyddas tider hade man ibe några särskilda
sammanslutningar som var utav särskilt härbär
sär som föreningsliv eller avtal och dylikt:

nå si då förhållanden varit int. si man va fri te o
jora som en vilje, mån si då va säu att då va vissa
gärna som höllt i hop, i dessa ungdomar di va allti
te samman nå då va fråga om nan dans eller abrygg
eller marken i täckett, si då va därre gåspayha i
dåha allti i en samlin, för si då va säu att då end
dyalaget veel allti slås o brukas. nå då andra
byalaget, i nå di då träffes pån abrygg eller pån
marken o dansplatsen si då barntall di ihop för te
o si vissa som brane blona sag i bli väst, i ya sma
sä att dåharna va int de säuvt te o lägga pån si di
ska blint, för si di va rädda om sinna fästpayha
att di skval pån fämnå må smyg, i för då säu flw
dåharna de främada o gaa va di hoan i di va int rädda,

ANDRE TILLFÖRLITLIGT

Stegmål
vid auktionen
mekaniser o. dy

ja si min särskilt ledare alla i h. försam. då va då
 int. tesatt för gånget, mån si där som va värt te utsläp
 int. rädda då va han som va ledare för däm. all. hop i
 då va han som gaa utbrättet ve slagsmål. si då va yn
 ännu en hammet. hur allt skal börja o sluta, må to ha ha
 las, o h. i sammanhet må uttälken. bo si däm. han man hat
 te unna alla tiar för en värua förändas. ti. i för däm. sin
 skall man te o påtälta må o. blän. däm. för si då va ett
 gammelt förändrat som va hvar ett. te o ved. gyllas. pän
 säu sätt, i då ha rätt te in i värua tiar. mån nu säu
 tra. ga. mist att ha. ha som te enighet i vän. skap. l. h. eta.
 mån si unna flydda tiar däm. sk. al. di. te o. trötta o. släp
 om di baka tröf. tes. då man dansade ve ett vägn. gyl. som man
 allte. gaa. pän. däm. tien. o. alla pän. en. l. oc. som man sam
 lades. mån si då va int. lant att däm. nam. nan. ut. ar. jä. hen
 bo. dit. för si däm. ble. då. sm. äng. må. en. gä. ren. för di. ob. y. na
 i. då. lant. int. vänta. pän. say. då. sm. äng. däm. säu. —

ANDRE TILFÖRLITLIGT

ja si då förenam på en 20 årslan, si dåu shoal man inu
 an te bräa, i dåu shoal man te o spänleda påu di tetan
 ta kramrata, sam shoal bli hans väpleare te dän föste
 tien, i si då va en hanna bräamin te föstahansäl, i
 säu shoal han gärva viss pro påu sin stäma i riket
 påu mäna sätt sam sed va, si då va te o påu läfta
 påu nän sten sam man pläyade te o läfta påu, män
 si då häand att man räknade ut fö tå ha tyngdaria
 sam ta dän läften i laa påu en halv gynn te säu mäs
 ett sam man lagatt te, i si dåu ble han utropad fö
 dän nyhamlin gätten fö att han var säu starka i
 alla veel dän gärva say i gant mä han, säu shoal man
 läfta si ho viga man va te o förenisa hoo högt man
 hanne haffa, ja si man sant opp hafftätta sam man
 shoal pröva påu mä spränkhopp, i man flay öva
 di stätta sam va, loe alva hoga sam ett nyhane, i säu
 shoal man försätra dän påu o dra kroke, i resa gäst, inart is —

Lyftstener.

Hoppning
Dra kroke
Resa gästmar

i sprina hamp, i stån pån huett, i bliva pån slat sän,
 ga si dån som manne blara iv allt dånörina utan te o gnu
 bet han va mätpängen blan hela hopen, i dån fick han
 dån fästa lina räkkipan te betänin o sen spenderade
 man pån han, i fina iv de stäste to han pån sinna hån
 na i hyra de han i vält männa slag i allehop di
 anne harrada i skuch pån vassina vör, i dämå va han
 invigda uti ordamlagett te allt som de to say för
 må gillen, i dans, i friari, i slagsmål, som van sän
 gämbant pån dån tien, för si dån va danns franya
 om man haa slayett nän, om man haa vält pån en
 skrym, marken, ella an textälmen, si dån fick man
 löva o gåra di man va opptagen te hån, si han fick
 löva vira sinna haupta i sitt hånör, älla va han
 inen hån i dån va han int vån te o löva mankil
 a lilydäg o sän dån stoa lechpänken som man va bevärnad
 må nä man skool te tichadärina stora samlinar,

ANDRE TILFÖRUTLIG

vad som angår nattfirerian är grundligt anfört
 någon gång tidigare uti våra berättelser. se där!
 Vi öfvergår här till sammanslutningsmalas, dans, och villter
frieri som förekom uti de församlades närvaro,
 ett sådant gille tillkom genom tillstånd bland ungdommen
 som kunnat upp till sin respektiva åldersgräns, som
 var tynga är för gassa, och artan är för fläskar, hur vardat?
 ja si man bestämde må när beann. att man skall
 få en lara hans magesin eller lara te o dansa på en på
 si då va när man alla först skall ha en på en inam
 man kunnat i te må o lägga i hop te ett tricket
 pille ja si då va ett par som fick då något sag, o när
 man har då blott sin va då te o bestämma o sin
 bänka te o skramla ihop pänna te halasett, o si
 då skall man lägga te på en, så, eller ätta shellin va
 o då skall man göra en kväll i alla närvara sin
 att man fick si va då ble, o sen räknar må va man skall ha

si för hvarandra va då le o shaffa brännvin o sirapshävin
 o en del söta som vanligt va må sällsamt i tåget,
 för si dåha sörjde på kaffe o bröd, som di allte yoa, så
 då behöövde int pringarna o ha behöövna om, o sen fick
 man bea en gammal gammal te o styra om att förändert
 wa gillet, för si di una de skool dansa må, i dan ha
 man en som spelade pella i en som spelte bältyappell i
 si då fick båda va ett par som haan spela taktana
 i hop, ja då skool va bra spelmänna då ska ja säga,
 i si där pringarna dansen hela natten, ja då följdes
 att man skool ha liit te livs i mellanaut sin att man
 iat taftle moett utan att man haan svåra om redett
 må gräbbarna, mån si då va int lant att van obe-
 häria fram te re en tåcken samlingheppa, för si där
 lele då vänt av, där fick di allt ta te ben sin foatt
 di haan, för si di dåha man ha shaffatt say di vel
 man näck behöulla för si man va allt gammal par må.

i si då va ve ett tåchett tefäll som männa friaria
 kon te stän o si dåu tatte man om då siu alla di när Frieri
 varanne höll att, o si då ysa di fördä att inen naan
 skol bärga te o pyäsha fördän gräbblan, för si di han
 lätt vära att di nu va förtfälm o att inen naan skol
 träna sig i mellan, då ara o hsin di sam ärga
 hedas i trohetläfte ve samma tefäll i deras när
 vare, säu ett di fide bevettna veras trohet att
 då skall bli ett ähta par av däm i inen ran
 skall fåu hamma däm vära utan di skol förutle
 bli ett i trohet i sanning, i si dåu drach di skäul
 för däm, karrada i ly. hääshada däm mä ga fram
 gäun mä trohet i förtättninger, för si man han
 int för se fåu dän tien att man fölävada say
 män si man ga varanna ett trohetens läfte uti
 rettnes värvare, i då va näch ha gätt då som
 fölävningen ä nu uti värvare däm tra ya.

gaspen skulle alldrig bära hatt så länge
han var gift.

99

ja så då va sedan unna föfädernas till att man int
skool ta hatt på sitt huc från di lile yefta för si
man har då te te hen att nå man så en som
har hatt på sig då veest man att han va yeft
mån si halmhatta på samman då då fiska alla ha
si då har int må då i göra, då va tyghatt som man
int skol ha, si halmhatta då va allmänt för bär hä
ra i hvarfolken, i för bär una i gamla, lita som gran
barkhatten där skall inen ha utan där som va öv
40 åar, si då veest man att han va älderman i
där skol man visa såhitt stoatt respekt för, si
där tilltalade man må då hedersatt älskar man,
mån si bär lärre satta hatta kallade man för
hatta eller walhatta för si man har där endast
nå då va sålitt i vänt på sammatien, i di va
billia, di kostade bara talu skillin så alla har vä
te o skaffa sig en tåhnen halmhatt eller granbarkhatt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Tyghatt

Halmhatt

Granbark-
hatt.

3588

när ficks ynglingen smaka stark dochar, 100

MINDRE TILLFÖRLITLIGT

24

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ja si då va där allt int teläutätt för än jag sin 20 årsda
 si där va man hää som fört, när förohte där i för
 nat mäs snick mäs si då va stränt förbytt. i inen
 va då som bynde där eller ga där nä stat hälla för
 ut, för si då va där en fälsk skam om en soavals sop
 för han va intägen som hää iblan sällskapet, o si di
 fick hälla int va mäs jag nanna näyer alla undans-
 gillen säu lään di fick heta soavals i harsina i
 lammakagga i gu vet allt di fick heta, säu då va hälla
 int rolett för där i hämma för si där skussade man
 annan där i lätt där förtän att di va int manvasta
 än, di fick häulla say te sitt bay i banadelen om di
 veel ha nat rolett för say, ja si där sämti väste tien
 för päyma va mella attan i tyngs äva för si där va di
 för smäu te bräa i för stora te ban, i liavoatt va där
 mäs gräbbara mellan 15 tar i attan äva di vill va mäs män
 di va för smäu te fruntemma, i förtara te o lema mäs ban,

Skriv endast på denna sida!

August Andersson berättade från och
 med 44 till och med 100, om omväg-
 sammar. Se sidan 50, u. 51, i frågesåken
 för folkminnesinsamling.

MINDRE TILLFÖRLITLIGT